

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Qui scopus, quisue religionis finis ab eo, qui monachus cupit fieri,
quærendus. Epist. XXVIII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

D. VI
16

positi perturber animum tuū. Hanc enim diabolus inducit sub specie emulatio-
 tionis alterius status veluti melioris, quem proponens laudat, & omnia illic
 sancta tranquillaeq; praedicat. Deinde in hoc, quo es statu, periculosa, inutilia
 esse cuncta cauillatur, vt ad instabilitatem, ad insipiditatem, ad indeuotionē,
 & ad nauisam tandem animam fantasiantis perducatur, quod à te auertat Chri-
 stus Iesus, Amen. Vale fili charissime.

Vt proprii
 status dispi-
 centia sit ca-
 uenda.

Qui scopus, quibus religionis sit finis ab eo, qui monachum cupit fieri, quaerendus.

Epistola XXVIII.

F. IOANNES IVSTVS LANSPERGIUS, CARTHVS.

suo charissimo filio, exuere veterem hominem cum actibus suis, &
 nouum induere, qui secundum Deum creatus est, cupienti.

Offerentur regi virgines post eam, proxime eius offerentur tibi. Psal. 44.
 Legimus B. V. Mariam (cuius hodie est solemnis festiuatq; dies ob-
 latam à parentib; seq; ipsam Deo obtulisse in templum, haud du-
 bium, non aliam ob rem, nisi vt à mundi strepitu, à temporalium
 turbine segregata, Deo seruiret deuota, casto quoque ac puro cor-
 de illum amaret solū, cōtinuē eidem adhærens. Vixit aut nullius rei tēpo-
 ralis curam habens aut administrans, vt pote pauper spiritu, vixit sub obedi-
 ētia pōtificis, vixitq; cum proposito perpetuo seruandæ virginittatis, q̄diu ex
 Deo aliud nō iuberetur. Hāc tibi fili opto hortorq; q̄rope possum fieri patro-
 nam ac matrem, q̄ veneratione deuota colas, cui studia tua, honorēq; & ob-
 sequia impēdas, q̄ post Christum potissimē studeas imitari & diligas. Idcir-
 co ab ea exordior, eā tibi, imō te illi cōmendans. Hāc namq; eius in tēplū illa-
 tio siue oblatio (q̄ praesentationē vocamus) desiderio certē huic tuo nō parū
 arridet fili charissime. Quid n. nunc aliud petis, q̄ in templum recipi, Deo of-
 ferri, Deo dedicari, q̄ renunciatis omnibus quæ seculi sunt, relictis quibusuis
 negocijs, atq; ad eod posthabitis curis, vnum hoc agas, q̄ tibi desiderio & cordi
 est, vt à cunctis in quib; Dei honor nō quaeritur, his abstractus, & vni optimo
 bono (hoc est, Deo tuo) viuas & vaces. Hic est enim fili situs religionis, scopus
 & finis quem nunc quaeris (si tamen nobiscum synerum habes propositum
 viuendi) quem semper ante oculos habere debes. Neq; enim q̄ q̄t hic sumus, sit
 propterea hic sumus, vt hoc vel illo genere, colore aut modo vestiamur, nec
 vt hoc cibos vitemus, illosq; sumamus: quamuis & hac postq̄ ita receperis
 nostrum institutum, necessaria fiant vt obserues, tum propter corporis casti-
 gationem, cuius adstrictio hęc corporalium exercitiorum (vt sunt vigilia, ieu-
 niā, abstinentiā & huiusmodi) necessaria est, vt caro domata spiritu obediat:
 tum propter charitatem fraternam q̄ seruat vniuersitas, diffinitas diui-
 dit, tum deniq; q̄ vbi per annum cuncta, hoc est, & quæ tibi subeunda sunt, &
 vires tuas fueris exptus, promittes, ne semper animi instabilitate tēteris) ea-
 dē reseruat. Cuius promissionis vōiq; solennis nunquam penitere li-
 cebit, nisi voti transgressor coram Deo malueris inueniri. Hęc itaque o-
 mnia quamuis ea tibi post professionem maximē obseruanda sint, non
 tamen (quod dixi) finis aut scopus propter quē huc venimus, sed instrumē-
 ta sunt

Matt. 7.

Religionis
 scopus quis
 sit.

Rom. 6.

Finis religi-
onis cuiuslibet
monasticen
professio an-
te oculos
habendus
quis sit.
Deut. 10.
Mat. 22.
Mar. 10.
Luc. 12.

Labor & af-
flictio spiri-
tus que sint.
Gala. 6.
Eccles. 1.

Puritas
cordis quomodo
annuntietur
& in quo fi-
ta sit.

Pax vera ubi
sit quaerenda.

Tyro Car-
thusianus
ut voluntatem
suum abnegare
debeat.

ta sunt tantum & adminicula quaedam ad finem, hoc est, ad puritatem seruientia cordis, quae tamē puritas necdū vltimus est finis, sed in Deum adhuc vltra referendus, vt propterea etiam pacem mundiciamque cordis quæras, quo Deū super omnia diligens, toto eidem corde, tota anima totisque viribus inheras. Hoc fili in animo sit tibi constitutum, vt si coram Deo, si in ipsa cōsciētia tua, sine in penetralibus tuis, quare monasterium sis ingressus, fueris interrogatus, nihil in te inuestigando reperire queas aliud, quam hoc, vt ab omnibus abstractus, vbi Deus non inuenitur, toto corde eidē soli inhæreas Deo. Pro hoc autē sine non illud tantum erit necessarium, vt mundi flagitia, operaque carnis externa fugias: verū oportet etiam te impedimenta spiritus euitare, pscindere atque occasiones tollere. Quod per exercitia efficies ordinis, puta per mortificationes carnis, & abnegationem spiritus: leue est enim ferre ieiunia, solitudinē pati, tolerare silentium, abstinere ab esu carniū: at verò sensum relinquere proprium, suā damnare voluntatem, alieno subdī imperio, hocque solum quod Prælato bonum estimatur (modo cōtra Deum nihil iubeatur) amplecti, duosque vt interdum sit aliorum sufferre aspectus, importunos odiososque tecum habitantium tolerare mores, atque demū aliorum portare onera ibi erit labor & afflictio spiritus. Hic certē suadere te oportet fili, & teipsum continere, vt propter Christum humilis, patiens, mitis, fraternitatis ornatus charitate semper inueniaris. Vides ne iā fili, quā necessaria sit monacho puritas cordis, si id velit, propter quod vocatur monachus, assequi? Propterea namque cordis, multo maximē erit tibi necessaria puritas, vt discas semper que assuecas tranquillitatem & pacem habere in animo. Ad quam nunquā peruenire nupotes desiderijs tuis obtemperando, quasi tunc molestia carueris, vbi illis satisfeceris, sed eadem desideria in te persequendo, frangendo, mortificando, teipsum totum vbiunque te senseris teipsum non Deum querere, abnegando. Hæc autem puritas, hæc tranquillitas, hæc pax cordis non in hoc sita est, vt nihil aduersi patiaris, nemo tibi contradicat, nemo arguat, nemo despiciat, nemo denique tuam sententiam aut voluntatem impugnet, nemo impediatur, sed vt ad hæc omnia resignatus, libenter ea recipias: nec inde turberis, aut contristeris. Pacem itaque intus, id est, intra teipsum querere debes in corde tuo, vt tu teipsum abnegare, perfectē relinquere, atque propter Deum scias exire. Neque etiam pacem tuam ponere debes, in ore aut corde aliorum, vt ad hoc velis respicere aut frustra niti, quo ceteri tuam voluntatem, aut tibi placentia agant, aut loquantur: nequaquam fili, sed potius non absque tristitia magna, id ferre deberes, vt alijs humiliando tibi seruiant, acquiescant aut obediunt, propterea quod humilitatis & fructum & meritum hoc modo, quæ tu tibi comparare debueras, ipsi præripiunt.

Cogita semper etiam in leuissimis rebus, quæ tamen contra statuta aut obedientiam & contra Deum non sunt. Ego nolo habere propriam voluntatem, nec volo, quod ex me alioqui ego velem, sed quod ceteri volunt: melius est, vt faciam voluntatem alterius fratris, quam ipse meam. Quid enim nocet mihi, vt faciam quod ille, aut ille vult, relicto consilio proprio? Satis est me fructum obedientiæ ac abnegationis meritum colligere, quam alijs relinquere. Sic faciendo fili, habebis Pacem multam.

Hæc tamen omnia intelligi debent de sui abnegatione (quod prædixi) in rebus,

rebus, quæ licitæ sunt, & quæ sine discrimine aut fieri aut non fieri possunt: ut ipsæ quæ neque diuina, neque humana sunt lege prohibita. Alioquin dicendum foret, si quispiam nos contra Deum, contra legem statutorum, aut contra iussionem Prælati ad transgrediendum inuitaret: *Oportet Deo magis obedire, quam hominibus.* Quia in huiusmodi haudquaquam cedendum aut acquiescendum est cuius importunitati, sed potius sustinendum quicquid occurrerit, ne contra conscientiam agatur, aut ne peccetur, & offendatur Deus.

Ita filii, mortificando propria desideria, siue cum alijs, siue soli fuerimus, tunc tunc in quibus Dei non respicitur honor, abiectis, si tunc quæcumque sunt aliena, hoc est, si ea quæ conscientiam nostram non vrgent, non discutimus, sed à corde proijcimus, si nulli creaturæ per amorem inhaeremus, ad puritatem peruenire possumus cordis, quam quærendam, sectandam, tenendam, ut nobilissimum instrumentum perfectæ charitatis, omnibus modis tibi commendo ac suadeo, exemplo beatissimæ ac pudicissimæ virginis Mariæ cuius cor purissimum ut habuerit B. virgo Mariæ

Ocium inutile quantum opere fugiendum: Christi vitæ uti monachus sese conformare, propriasque concupiscentias abnegare debeat.

Epistola XXIX.

F. IOANNES IVSTVS LANSBERGIVS, CARTHVS.
suis charissimis fratribus ac filijs, Iesu vitæ imitationem exoptat.

Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum excidetur, & in ignem mittetur. *Matt. 3.* Quum studiosos bonorum operum nos esse velit Deus, fratres charissimi, quamque feruentes atque sollicitos, ne tempus nostrum ociosi atque inutiles transigamus, reddi nos cupiat, nemo est vestrum, qui non intelligat. Neque enim mala tantum opera vetat, sed desidiam, ocium, acediam, fœcordiam atque negligentiam quoque prohibet, quando dicit: *Omnis arbor quæ non facit, &c.* Quid faciam iuquis, ne ocij sterilitatis ve arguat? Christum debes sequi. *Si quis (inquit) vult post me venire, abneget semetipsum & tollat crucem suam, & sequatur me.* Non monachis hoc solis locutus est Christus, sed omnibus qui Christi nomen sibi vendicant, hoc est, qui Christiani & esse, & dici volunt. Certè negocium tibi hic propositum est negociosissimum, & opus omni studio ac labore plenum. Quod si verè amplecti volueris, non præteribit tempus quod ignavia abstulit. *Si quis (inquit) vult post me venire, Quis est quæso qui non velit post Christum venire? Omnes quotquot Christiani sumus: in baptismo ad hoc instituti sumus, in hanc militiam iurauimus oēs, ut sequamur Dñm Iesum.* *Colof. 3.* Quid igitur nobis est agendum? *Abnega te metipsum.* Exue veterem hominē. Delectat otiosi, utgar, iue delectat, forsalsè etiã proximo detrahare. Abnega te metipsū.

V

Con-